

[Miljøministeren]

om efterforskningsrådets økologiske forhold, og at selskabet skal foretage en nærmere angiven analyse af bundsedimentet.

Endvidere indgår som et vilkår, at en eventuel brøndtest skal foretages i dagslys, at miljøstyrelsen forinden skal underrettes herom, at det skal sikres, at der sker en effektiv afbrænding på stedet, således at olie ikke tilføres havet, og at selskabets olieforureningsberedskab skal være forøget på en nærmere beskrevet måde.

I tilfælde af en eventuel brøndstimulering skal selskabet indsende særskilt ansøgning herom til miljøstyrelsen med angivelse af arten og mængden af kemikalier samt giftighedsdata af disse over for marine organismer på flere trofiske niveauer (f.eks. alger, invertebrater og fisk).

Endelig har miljøstyrelsen i sin tilladelse forbeholdt sig at kræve supplerende målinger foretaget for selskabets regning, hvis sådanne skønnes nødvendige.

Det skal tilføjes, at miljøstyrelsen i forbindelse med kommende ansøgninger om borevirksomhed i de indre danske farvande agter at stille tilsvarende eller eventuelt yderligere krav afhængigt af en forudgående vurdering af det pågældende områdes sårbarhed.«

Spm. nr. S 1272

Til statsministeren (10/6 85) af:

Lenger (VS):

»Vil statsministeren indskærpe over for indenrigsministeren, at hun har pligt til at oplyse folketinget om baggrunden for sin påstand om, at LSD-behandling som praktiseret på Frederiksberg hospital, dvs. uden eller med minimal brug af psykoterapi, var en internationalt anerkendt metode?«

Begrundelse

Under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 110 om LSD-behandling/-forsøg den 22. maj 1985 gentog indenrigsministeren sin tidligere påstand om, at LSD-forsøgene på Frederiksberg hospital i begyndelsen af 1960'erne var en internationalt anerkendt behandling.

Allerede under samme debat forsøgte spørgeren to gange at afæske ministeren en dokumentation for denne påstand, men desværre uden held. Det samme forsøgte jour-

nalist Alex Frank Larsen samme aften, da indenrigsministeren var Ugens gæst i TV, fortsat uden held. Senere har såvel Ekstra Bladet som Berlingske Tidende siden 1. juni opfordret ministeren til at oplyse, hvor »Frederiksbergmetoden« var anvendt.

Endelig har spørgeren gennem et skriftligt spørgsmål, nr. S 1218, bedt ministeren om at få oplyst, »hvilke andre steder i verden end i Danmark, der er anvendt LSD på samme måde som på Frederiksberg hospital«, samt hvilke af disse steder der fortsat anvendtes LSD på denne måde, da Frederiksberg hospital i 1960 tog denne metode i brug.«

I sit svar af 6. juni 1985 afviser ministeren at besvare mit spørgsmål og henviser til en redegørelse, som hun vil give i folketinget i løbet af tre måneder.

Spørgeren finder denne afvisning helt uacceptabel. Det kan ikke være meningen, at ministre upåtalte kan fremsætte vidtrækkende påstande for folketinget og – når de så afkræves dokumentation – afslå denne eller henvise til en senere redegørelse. Dokumentation har forhåbentlig eksisteret, allerede før ministeren fremsatte sin påstand, så spørgsmål nr. S 1218 drejede sig forhåbentlig kun om at referere et eksisterende materiale, – ja, dybest set kun om at nævne nogle stednavne!

Det burde være overkommeligt, men jo længere tid der går, jo mere bestyrkes spørgeren i den opfattelse, at indenrigsministeren har givet folketinget forkerte oplysninger og dermed overtrådt ministeransvarlighedsloven.

Svar (17/6 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er som bekendt besluttet, at der udarbejdes en samlet redegørelse for hele LSD-sagens forløb samt for de principielle spørgsmål, debatten har rejst.

Indenrigsministeren har endvidere i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 1218 fra hr. Lenger oplyst, at der i den samlede redegørelse vil indgå en uddybning af de af spørgeren stillede spørgsmål.

Jeg må derfor bede hr. Lenger om at afvente den samlede redegørelse, som indenrigsministeren har lovet folketingets kommunaludvalg ved udgangen af august måned 1985.